॥३१॥ युद्धभूमिमयीं तद्रूपांनदीं प्रवर्तयित्वा घनापाये हंसादिसेवितांनदीमिवतां तेतेरुः ॥३२॥ पद्मरजोयुतां यथागजयूथपास्तेरुस्तथेत्यर्थः ॥३३॥ ततउच्यमानगुणं

गृध्रहंसवराकीर्णांकंकसारससेवितां॥ मेदःफेनसमाकीर्णामावर्तस्वननिस्वनां॥ ३१॥ तांकापुरुषदुस्तारांयुद्धभूमिमयींनदीं॥ नदीमिवघनापायेहंससारससेवितां॥ ३२॥ राक्षसाःकपिमुख्यास्तेतेरुस्तांदुस्तरांनदीं॥ यथापद्मरजोध्वस्तांनलिनींगजयूथपाः॥ ३३॥ ततःसृजंतंबाणौघान्प्रहस्तंस्यंदनेस्थितं॥ ददर्शतरसानीलोविधमंतंप्लवंगमान्॥ ३४॥ उद्धूतइववायुःखेमहदभ्रबलंबलात्॥ समीक्ष्याभिद्रुतंयुद्धेप्रहस्तोवाहिनीपतिः॥ ३५॥ रथेनादित्यवर्णेननीलमेवाभिदुद्रुवे॥ सधनुर्धन्विनांश्रेष्ठोविकृष्यपरमाहवे॥ ३६॥ नीलायव्यसृजद्बाणान्प्रहस्तोवाहिनीपतिः॥ तेप्रेत्यविशिखानीलंविनिर्भिद्यसमाहिताः॥ ३७॥ महींजग्मुर्महावेगारोषिताइवपन्नगाः॥ नीलःशरैरभिहतोनिशितैर्ज्वलनोपमैः॥ ३८॥ सतंपरमदुर्धर्षमापतंतंमहाकपिः॥ प्रहस्तंताडयामासवृक्षमुत्पाट्यवीर्यवान्॥ ३९॥ सतेनाभिहतःक्रुद्धोनर्दन्राक्षसपुंगवः॥ ववर्षशरवर्षाणिप्लवंगानांचमूपतौ॥ ४०॥ तस्यबाणगणानेवराक्षसस्यदुरात्मनः॥ अपारयन्वारयितुंप्रत्यगृह्णान्निमीलितः॥ यथैवगोवृषोवर्षंशारदंशीघ्रमागतं॥ ४१॥ एवमेवप्रहस्तस्यशरवर्षान्दुरासदान्॥ निमीलिताक्षःसहसानीलःसेहेदुरासदान्॥ ४२॥ रोषितःशरवर्षेणसालेनमहतामहान्॥ प्रजघानहयान्नीलःप्रहस्तस्यमहाबलः॥ ४३॥ ततोरोषपरीतात्माधनुस्तस्यदुरात्मनः॥ बभंजतरसानीलोननादचपुनःपुनः॥ ४४॥ विधनुःसकृतस्तेनप्रहस्तोवाहिनीपतिः॥ प्रगृह्यमुसलंघोरंस्यंदनादवपुप्लुवे॥ ४५॥

प्रहस्तं नीलोददर्श ॥३४॥ वाहिनीपतिः प्रहस्तः खेउद्धूतोवायुर्महदभ्रबलमिव बलवदभ्रमिव युद्धेऽभिद्रुतं स्वप्रत्याभिमुख्येनागच्छंतं नीलं समीक्ष्य तंनीलमेवाभिदुद्रुवे ॥३५॥३६॥३७॥३८॥३९॥४०॥ अपारयन्वारयितुं अशक्तःसन् शारदंवर्षं गोवृषस्यशरत्कालेप्राबल्यं कालस्वभावात् ॥ वर्षस्यत्वन्यथा ॥ ततएवतेननातिक्लेशकरस्तस्यशरवर्षइतिसूचितं ॥ ४१ ॥४२॥४३॥४४॥४५॥